

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **Kubový s.r.o.**, IČ 27462315, se sídlem Vysokomýtská 1740, Choceň, zast. JUDr. Barborou Martinkovou, advokátkou, se sídlem Dolní 275, Choceň, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2023, č. j. 020850/2023/KUSK-DOP/Hav, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2023, č. j. 43 A 30/2023-39,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2023, č. j. 43 A 30/2023-39, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Městský úřad Kolín rozhodnutím ze dne 11. 7. 2022, č. j. MUKOLIN/OD 68727/22-pel, uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), jehož se dopustila tím, že

- a) *dne 06. 05. 2021 v 17:24 hodin provozovala na pozemní komunikaci v obci Kolín - Sendražice, ul. Ovčárecká (na úrovni domu čp. 471 až čp. 490), ve směru jízdy na obec Ovčáry, motorové vozidlo tov. zn. LIEBHERR, reg. zn. E011215, kdy při vysokorychlostním kontrolním vážení, v rozporu s ust. § 25 odst. 1 a odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, nedodržela podmínky stanovené v Rozhodnutí Ministerstva dopravy ČR, č. j. 51118, a to: překročení největší povolené hmotnosti skupiny náprav č. 2,3 (největší povolená hmotnost 24000 kg, naměřená hmotnost před odpočtem 30053 kg, naměřená*

hmotnost po odpočtu 26747 kg, hmotnost překročena o 2747 kg), překročení největší povolené hmotnosti motorového vozidla (největší povolená hmotnost 36000 kg, naměřená hmotnost před odpočtem 39835 kg, naměřená hmotnost po odpočtu 37843 kg, hmotnost překročena o 1843 kg),

- b) dne 06. 05. 2021 v 13:34 hodin provozovala na pozemní komunikaci v obci Kolín - Sendražice, ul. Ovčárecká (na úrovni domu čp. 471 až čp. 490), ve směru jízdy na obec Ovčáry, motorové vozidlo tov. zn. LIEBHERR, reg. zn. E011215, kdy při vysokorychlostním kontrolním vážení, v rozporu s ust. § 25 odst. 1 a odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, nedodržela podmínky stanovené v Rozhodnutí Ministerstva dopravy ČR, č. j. 51118, a to: překročení největší povolené hmotnosti skupiny náprav č. 2,3 (největší povolená hmotnost 24000 kg, naměřená hmotnost před odpočtem 29764 kg, naměřená hmotnost po odpočtu 26489 kg, hmotnost překročena o 2489 kg), překročení největší povolené hmotnosti motorového vozidla (největší povolená hmotnost 36000 kg, naměřená hmotnost před odpočtem 39388 kg, naměřená hmotnost po odpočtu 37418 kg, hmotnost překročena o 1418 kg),*
- c) dne 07. 05. 2021 v 12:54 hodin provozovala na pozemní komunikaci v obci Kolín - Sendražice, ul. Ovčárecká (na úrovni domu čp. 471 až čp. 490), ve směru jízdy na obec Ovčáry, motorové vozidlo tov. zn. LIEBHERR, reg. zn. E011215, kdy při vysokorychlostním kontrolním vážení, v rozporu s ust. § 25 odst. 1 a odst. 6 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, nedodržela podmínky stanovené v Rozhodnutí Ministerstva dopravy ČR, č. j. 51118, a to: překročení největší povolené hmotnosti skupiny náprav č. 2,3 (největší povolená hmotnost 24000 kg, naměřená hmotnost před odpočtem 29580 kg, naměřená hmotnost po odpočtu 26326 kg, hmotnost překročena o 2326 kg), překročení největší povolené hmotnosti motorového vozidla (největší povolená hmotnost 36000 kg, naměřená hmotnost před odpočtem 38696 kg, naměřená hmotnost po odpočtu 36761 kg, hmotnost překročena o 761 kg).*

[2] Za tento přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 36.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1.000 Kč.

[3] Žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 2. 2023, č. j. 020850/2023/KUSK-DOP/Hav, odvolání zamítl a uvedené prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

[4] Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) však rozsudkem ze dne 22. 11. 2023, č. j. 43 A 30/2023-39, rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[5] V odůvodnění rozsudku krajský soud uvedl, že námitku, podle níž váha použitá při vážení předmětných vozidel mohla sloužit pouze k vážení silničních vozidel, byla vznesena až v řízení před soudem, a proto na ni nemohl žalovaný reagovat ve správním řízení a jeho rozhodnutí v tomto ohledu nelze vytýkat vadu nepřezkoumatelnosti. Současně však platí, že žalobkyně je oprávněna uvést v žalobě všechny důvody, pro které považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, přestože je neuplatnila v odvolacím řízení, ač tak mohla učinit. Přitom krajský soud uvedenou námitku nepovažoval za účelovou či irelevantní, neboť

pokračování

v případě její důvodnosti by došlo k zásadnímu zpochybnění skutkových zjištění správních orgánů.

[6] Při posouzení zmíněné žalobní námitky krajský soud nejprve citoval příslušná ustanovení zákona o pozemních komunikacích, zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích“), a opatření obecné povahy Českého metrologického institutu č. 0111-OOP-C010-15. Dále zdůraznil, že zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích rozlišuje vozidla dvou kategorií, kterými jsou silniční a zvláštní. Vozidlo žalobkyně reg. zn. E011215 je vozidlem zvláštním, zatímco váha instalovaná v Kolíně, Ovčárenská ulice, slouží k vysokorychlostnímu vážení silničních vozidel. Z obsahu správního spisu přitom nelze dovodit, že by předmětná váha byla určena také k vážení zvláštních vozidel. Proto nebylo možné dospět k jinému závěru, než že váha umístěná na inkriminovaném místě nebyla způsobilá k vážení zvláštních vozidel, v důsledku čehož záznamy o přestupcích, jichž se měla žalobkyně dopustit ve dnech 6. a 7. 5. 2021, nemohou obstát jako podklady pro prvostupňové ani žalobou napadené rozhodnutí, která jsou tak nezákonná.

[7] Krajský soud přitom nezpochybnil, že přetěžování jakýchkoliv vozidel je závažný problém, který má negativní vliv na stav silnic i bezpečnost silničního provozu. Rovněž konstatoval možnost kontrolního vážení vozidel všech kategorií vyjmenovaných v § 38a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, tedy jak silničních, tak zvláštních. Je však zapotřebí, aby přitom byla použita váha, která je k vážení daného typu vozidel způsobilá. V opačném případě je výsledek vážení nevěrohodný, protože nelze s jistotou konstatovat, že váha vygenerovala validní hodnoty. Proto závěr, že na váze určené pro vážení silničních vozidel nemohou být vážena vozidla zvláštní, nelze považovat za formalismus. Celý systém vysokorychlostního vážení stojí na vysoké důvěře v to, že váhy jsou (téměř) dokonalými přístroji, jejichž funkčnost je pravidelně ověřována Českým metrologickým institutem, a proto jsou schopné správně a relativně přesně zvážit vozidlo, které přes ně přejelo. Navíc pokud judikatura správních soudů dovodila, že není třeba znát princip, na jakém váhy fungují, jestliže je ověřena a prokázána správnost jejich měření, pak je zcela zásadní, aby byly používány v souladu s jejich určením pro příslušnou kategorii vozidla.

[8] Dále krajský soud poukázal na postup správních orgánů, které zastavily všechna řízení o přestupcích zjištěných v druhé polovině roku 2016 na základě vážení vozidel v Kolíně, ulice Ovčárenská, neboť povrch vozovky v místě, kde byly umístěny senzory vysokorychlostní váhy, byl do té míry poškozen, že se výstupy z měřicího zařízení staly nevěrohodnými. Rozsudkem ze dne 30. 11. 2021, č. j. 54 A 50/2019-59, pak bylo zrušeno rozhodnutí o přestupku spáchaném těsně před tímto obdobím, jelikož zde byly důvodné pochybnosti o tom, zda váha skutečně ještě fungovala správně. V rozsudku ze dne 16. 3. 2021, č. j. 43 A 197/2018-39, krajský soud zrušil další rozhodnutí o přestupku, neboť se žalovaný odmítl zabývat námitkami vůči správnosti potvrzení o ověření měřidla.

[9] Konečně krajský soud zavázal žalovaného, aby další přestupkové řízení zastavil s ohledem na nemožnost napravit vadu spočívající v tom, že údajný přestupek žalobkyně byl zjištěn na váze, která k tomu nebyla způsobilá.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobkyně

[10] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, v níž označil důvody uvedené v ustanoveních § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Tvzení obsažené v žalobě však měnilo a nastavilo skutkový stav věci po marném uplynutí lhůty k jeho uplatnění. Krajský soud může toliko zkoumat, zda byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, případně může pochybnosti o skutkovém stavu sám odstranit. V dané věci však o správnosti vysokorychlostních vážení v době přestupku již žádné pochybnosti neexistovaly.

[12] Dále stěžovatel namítl nesprávnost závěru krajského soudu, podle něhož v posuzované věci nebylo měřidlo technicky způsobilé k provedení vážení předmětných vozidel. Vysokorychlostní váhy jsou totiž měřidlem sloužícím k určení hodnoty měřené veličiny, přičemž ověřením měřidla stanoveného příslušným právním předpisem se potvrzuje, že má požadované metrologické vlastnosti. Je-li tedy měřidlo ověřeno, požívá presumpce správnosti měření. Rozdělení vozidel na silniční a zvláštní pak slouží jen pro účely zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, a nikoli kontrolního vážení, které je upraveno ve znění § 38a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Přitom je nesporné, že vážení podléhají vozidla spadající do konkrétně uvedených kategorií, a nikoliv pouze vozidla silniční. Vysokorychlostní váhy se pak ověřují a stanovují na vážení vozidel bez ohledu na jejich kategorii, v důsledku čehož měří hmotnost bez ohledu na typ přejíždějícího vozidla. Naměřená hmotnost silničních vozidel se tak nikterak neliší od naměřené hmotnosti vozidel zvláštních. Tato skutečnost vyplývá i z opatření obecné povahy Českého metrologického institutu č. 0111-OOP-C010-15, podle něhož jsou předmětem vážení také vozidla kategorie S a SS, které zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích považuje za zvláštní vozidla. Navíc příslušná ustanovení tohoto opatření obecné povahy krajský soud citoval, aniž by jím provedl důkaz listinou při ústním jednání, čímž zatížil žalobní řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozsudku.

[13] Dále stěžovatel uvedl, že napadený rozsudek je překvapivý, přičemž poukázal na několik jiných rozhodnutí krajského soudu, ve kterých nebyla správnost vysokorychlostního kontrolního vážení vozidel zpochybněna.

[14] S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

pokračování

[15]Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že nezpůsobilost váhy spočívající v tom, že není kalibrována pro vážení zvláštních vozidel, zejména jeřábu, je výsledkem právního posouzení, takže se nejedná o skutkové tvrzení, jež by bylo nutné prokazovat. Za této situace byla oprávněna uvést v žalobě všechny důvody, pro které považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné.

[16]Dále žalobkyně uvedla, že druhy vozidel jsou jednoznačně definovány v zákoně o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, který zapracovává právo Evropské unie a navazuje na přímo použitelné evropské předpisy. Pro účely úpravy technických požadavků na provoz vozidel a schvalování jejich technické způsobilosti pak zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích dělí vozidla na silniční a zvláštní. Podle důvodové zprávy k tomuto zákonu je silniční vozidlo vyrobené a určené pro provoz na pozemních komunikacích na rozdíl od zvláštních vozidel, která nejsou pro tento provoz vyrobena, byť je lze za splnění stanovených podmínek občas do tohoto provozu připustit, přičemž se jedná zejména o zemědělské a lesnické traktory, pracovní stroje, motorové vozíky, vozíky pro invalidy apod. Podobným způsobem rozlišuje vozidla také směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 3. 4. 2014 o pravidelných technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a o zrušení směrnice 2009/40/ES, kterou zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích provádí. Rozlišení vozidel na silniční a zvláštní tedy není náhodným právním konstruktem zákonodárce, ale obecně uznávanou terminologií vzniklou z důvodu nutnosti odlišit skupinu vozidel silničních, na kterou se uplatní obecná pravidla, a sběrnou skupinu zvláštních vozidel, jež jsou od silničních vozidel natolik odlišná, že je v určitých případech nutné upravit podmínky jejich užívání a kontroly odlišně.

[17]Podle žalobkyně není v zákoně o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích uvedeno, že rozdělení vozidel na silniční a zvláštní je výhradně pro účely tohoto zákona. Váha typu CrossWIM, výrobní číslo 19/2017, instalovaná v Kolíně, Ovčárecká ulice, byla přitom schválena a je pravidelně ověřována jako váha pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel v pohybu na základě příslušného opatření obecné povahy, který odkazuje na zákon o pozemních komunikacích upravující v § 38a odst. 1 podmínky pro toto vážení. Zákon o pozemních komunikacích a zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích jsou tedy dva rovnocenné právní předpisy, mezi nimiž není vztah speciality, a proto pojmy a definice v nich a navazujících prováděcích podzákonných předpisech obsažené jsou používány jednotně a záměrně. Z toho vyplývá nesprávnost právního názoru žalovaného, že podmínky pro vysokorychlostní vážení definované zvláštním zákonem jsou vyloučeny obecnou definicí v jiném zákoně.

[18]Žalobkyně zopakovala, že předmětná váha slouží k vysokorychlostnímu vážení silničních vozidel. Předpokládá totiž, že pokud vozidla povezu náklad, bude tento rovnoměrně rozložen a nehybný. Jeřáb, jak již uvedla ve správním i žalobním řízení, má naistalováno závaží a v nádržích převáží velké množství kapalin (nafta a olej). Z technických důvodů je proto vozidlo vybaveno speciální technologií, kdy se za jízdy mění rozložení váhy na jednotlivé nápravy. Jeřáb se tak za jízdy houpe, kmitá a při pohybu mění své těžiště.

Zatížení každé z náprav se každou sekundu mění a náklad, byť je pevně připevněn, tak není z tohoto pohledu nehybný. Proto vozidlo nemůže být váženou vahou, která předpokládá nehybnost nákladu. Z důvodu vysoké odbornosti předmětné problematiky žalobkyně navrhla již ve správním řízení vypracování znaleckých posudků, avšak tyto důkazy nebyly provedeny.

[19]Dále se žalobkyně neztotožnila s tvrzením stěžovatele o překvapivosti napadeného rozsudku, neboť krajský soud přesvědčivě objasnil, že ačkoliv v případech silničních vozidel existuje stálá rozhodovací praxe, podle níž je vysokorychlostní vážení považováno za správné a dostatečné, tak v posuzovaném případě jeřábu se jedná o zvláštní vozidlo, které je navíc vybaveno takovými mechanickými vlastnostmi, že také osoba bez technického vzdělání chápe nemožnost jeho spolehlivého vážení, je-li v pohybu.

[20]Konečně žalobkyně uvedla, že předmětné opatření obecné povahy bylo známé širokému okruhu osob, bylo velmi dobře dostupné a dohledatelné na internetu a v neposlední řadě bylo známé krajskému soudu z jeho činnosti, v důsledku čehož nebylo nutné jej dokazovat.

[21]S ohledem na uvedené skutečnosti žalobkyně navrhla zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost.

III. Posouzení kasační stížnosti

[22]Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Stěžovatel v kasační stížnosti odkázal na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[23]Podle písm. a) zmíněného ustanovení, *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.* Podle písm. d) stejného ustanovení, *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*

[24]Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007-62, č. 1742/2009 Sb. NSS dovodil, že „žalobce je oprávněn uvést v žalobě všechny důvody, pro které považuje napadené správní rozhodnutí za nezákonné. Tomu nebrání skutečnost, že některé z nich neuplatnil již v odvolacím řízení, ač tak učinit mohl.“ Na tento judikát rozšířený senát navázal v dalším usnesení ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS, kde vyslovil, že „skutečnost, že obviněný z přestupku byl v řízení před správními orgány zčásti či zcela pasivní (§ 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích), automaticky neznamená, že jeho tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový a právní stav a jim odpovídající důkazní návrhy, které jako žalobce poprvé uplatnil až v řízení před krajským soudem dle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jsou bez dalšího nepřípustné.“ Krajský soud tedy nepochybil, když se zabýval žalobní námitkou, podle níž váha, která byla v nyní posuzované věci použita při vysokorychlostním vážení zvláštního vozidla žalobkyně kategorie SS, je určena pouze pro vážení silničních vozidel, ačkoliv tato argumentace opírající se o rozlišení

pokračování

vozidel na silniční a zvláštní v ustanovení § 2 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích nebyla uplatněna v přestupkovém řízení a byla vznesena až v řízení žalobním. Jednalo se totiž o tvrzení zpochybňující zjištěný právní stav věci správními orgány, který tu byl již v době jejich rozhodování, a nikoliv o pozdější změnu skutkového stavu, jak stěžovatel nesprávně uvádí v kasační stížnosti (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).

[25] Rovněž krajskému soudu nelze vytýkat neprovedení důkazu opatřením obecné povahy Českého metrologického institutu č. 0111-OOP-C010-15 jeho přečtením při ústním jednání, neboť podle § 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), za použití § 64 s. ř. s. není třeba dokazovat skutečnosti známé soudu z jeho činnosti. Krajský soud přitom v napadeném rozsudku objasnil, že v jeho předchozích věcech sp. zn. 55 A 100/2020, sp. zn. 43 A 36/2022 a sp. zn. 41 A 11/2023 učinil zjištění, podle něhož předmětná váha byla schválena a pravidelně ověřována na základě zmíněného opatření obecné povahy, z něhož citoval pasáže, jež považoval za podstatné pro právní posouzení věci. Navíc předmětné opatření obecné povahy muselo být známé i žalobkyni, která vlastnila motorová vozidla podléhající rychlostnímu vážení, a bylo snadno dostupné a dohledatelné na internetu, takže i kdyby tento důkaz nebyl v řízení před krajským soudem řádně proveden, nemohlo to mít žádný vliv na zákonnost jeho rozsudku.

[26] Dále nelze rozsudek krajského soudu považovat za překvapivý s ohledem na údajné jeho jiné rozsudky, v nichž nebyla správnost vysokorychlostního kontrolního vážení vozidel zpochybněna, neboť náležitě objasnil, z jakých konkrétních důvodů bylo nutné danou věc posoudit opačně, přičemž na podporu tohoto závěru odkázal na další své judikáty a rozhodnutí správních orgánů, jež byly odůvodněny jistými pochybnostmi o správnosti fungování měřidel.

[27] V tomto směru tedy nebylo žalobní řízení zatíženo vadami, které by měly za následek nezákonnost rozsudku krajského soudu, a proto důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nebyl naplněn.

[28] Podle § 38a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, ve znění účinném v době spáchání posuzovaného přestupku, *na dálnicích, silnicích a místních komunikacích se provádí kontrolní vážení a měření (dále jen „kontrolní vážení“) vozidel spadajících do kategorie M2, M3, N1, N2, N3, T, C, O, R, S nebo SS nebo jízdních souprav tvořených těmito vozidly. Kontrolní vážení může zahrnovat kontrolu hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy, kontrolu poměru hmotností vozidel v jízdní soupravě, kontrolu rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola nebo skupiny kol, kontrolu rozměrů vozidla nebo jízdní soupravy včetně nákladu nebo kontrolu dodržení podmínek spojitelnosti vozidel v jízdní soupravu.* V odstavci druhém téhož ustanovení se uvádí, že *podle tohoto zákona se rozlišují dvě kategorie kontrolního vážení: a) kontrolní vážení vozidla nebo jízdní soupravy nepřenosnými vysokorychlostními vahami, při kterém nedochází k odklonění vozidla z provozu (dále jen „vysokorychlostní kontrolní vážení“), a b) kontrolní vážení vozidla nebo jízdní soupravy všemi jinými technickými zařízeními, než jaká jsou uvedena v písmenu a) výše, při kterém dochází k odklonění vozidla z provozu (dále jen „nízkorychlostní kontrolní vážení“).*

[29]V nyní posuzované věci bylo ve dnech 6. a 7. 5. 2021 při vysokorychlostním kontrolním vážení motorového vozidla žalobkyně tov. zn. LIEBHERR, reg. zn. E011215, zjištěno překročení největší povolené hmotnosti skupiny náprav č. 2, 3 a překročení největší povolené hmotnosti tohoto vozidla. Z jeho technického průkazu přitom vyplývá, že se jedná o zvláštní motorové vozidlo kategorie SS, o druh pracovního stroje samojízdného, teleskopického manipulátoru a o typ speciálního jeřábu. Vozidlo této kategorie přitom podléhá kontrolnímu vážení ve smyslu § 38a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

[30]V potvrzení o ověření stanoveného měřidla typu CrossWIM, výr. č. 190/2017, ze dne 30. 9. 2020, kterým bylo provedeno vážení uvedeného vozidla, se sice uvádí, že se jedná o váhu pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel, která není určena ke stanovení zatížení na nápravu a/nebo skupinu náprav u vozidel, u nichž nelze ve smyslu zvláštního právního předpisu zajistit náklad proti změnám těžiště za pohybu vozidla. Nicméně toto potvrzení při užití pojmu silničního vozidla neodkazuje na zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, jehož ustanovení § 2 odst. 1 a 2 považuje silniční vozidlo za *motorové nebo nemotorové vozidlo, které je vyrobené za účelem provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí* a zvláštní vozidlo za *vozidlo vyrobené k jiným účelům než k provozu na pozemních komunikacích, které může být při splnění podmínek stanovených tímto zákonem na pozemních komunikacích provozováno*. Rovněž tak se v ověřovacím potvrzení nestanoví, že měřidlo není určeno pro vysokorychlostní kontrolní vážení zvláštních vozidel. V již zmíněném opatření obecné povahy Českého metrologického institutu č. 0111-OOP-C010-15, na základě něhož byla schválena a pravidelně ověřována předmětná váha, se uvádí, že se jím stanovují metrologické a technické požadavky ohledně měřidel pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel za pohybu. Toto opatření obecné povahy však obsahovalo odkaz na zákon o pozemních komunikacích, který upravuje vysokorychlostní kontrolní vážení vozidel spadajících též do kategorie SS, přičemž zároveň nestanovilo, že by některá z kategorií zvláštních vozidel byla z jeho působnosti vyloučena.

[31]Na základě potvrzení o ověření stanoveného měřidla ze dne 30. 9. 2020 a opatření obecné povahy Českého metrologického institutu č. 0111-OOP-C010-15 tedy nelze učinit jednoznačný a spolehlivý závěr o tom, že váha umístěná v rozhodné době na inkriminovaném místě byla způsobilá pouze k vysokorychlostnímu kontrolnímu vážení silničních vozidel ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, a nikoliv vozidel všech kategorií vyjmenovaných v § 38a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, tedy i vozidel kategorie SS, mezi něž náležel předmětný speciální jeřáb, který se považuje za zvláštní vozidlo pouze pro účely stanovení podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích, a nikoliv jejich kontrolního vážení. Za této situace si měl krajský soud při pochybnostech o spolehlivosti vysokorychlostního kontrolního vážení tohoto specifického typu vozidla žalobkyně provedeného měřidlem typu CrossWIM, výr. č. 190/2017, opatřit odborné vyjádření či znalecký posudek, neboť se v tomto směru jednalo ve smyslu § 127 odst. 1 o. s. ř. a § 64 s. ř. s. o posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí. Pokud by krajský soud deficit ve zjištění skutkového stavu shledal v takovém rozsahu, že by jeho odstraňování znamenalo nahrazovat činnost správních orgánů soudem, měl tuto povinnost uložit stěžovateli. Takto však krajský soud

pokračování

nepostupoval, v důsledku čehož bylo žalobní řízení zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

[32]V tomto ohledu byl naplněn důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Za této situace nedostatečně zjištěného skutkového stavu se pak již ve smyslu písmena a) téhož ustanovení není možné zabývat zákonností napadaného rozsudku a posuzovat správnost vysokorychlostního kontrolního vážení vozidla žalobkyně uvedeným měřidlem.

IV. Závěr

[33]Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s.). V něm bude krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Krajský soud tedy v dalším řízení provede shora uvedené důkazy za účelem posouzení, zda předmětné měřidlo bylo způsobilé provést validní vysokorychlostní kontrolní vážení vozidla žalobkyně. V tomto směru zohlední i vyjádření výrobce vah CrossWIM, který v řízení o kasační stížnosti předložil stěžovatel a v němž se uvádí, že tato měřidla jsou konstruována pro vážení jakýchkoliv kolových vozidel, včetně kolových autojeřábů.

[34]O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2024

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu